

“Noge su im virile iz zemlje...”

fra **Andrija JELČIĆ**

41 godina
gvardijan samostana u Širokom Brijegu
Franjevačka hercegovačka provincija - Mostar

Rođen je 6. svibnja 1904. u Stubici kod Ljubuškog, od oca Mate i majke Kate, rod. Sivrić. Osnovnu školu završio je u Trebižatu, franjevačku klasičnu gimnaziju na Širokom Brijegu, a bogosloviju u Mostaru i Breslavi. Za svećenika je zaređen 1930. godine. Prve godine svećeničke službe provodio je kao kapelan u Širokom Brijegu i Humcu, zatim je neko vrijeme bio župnik u Jablanici i Čapljini, a potkraj Drugog svjetskog rata bio je župnik i gvardijan u Širokom Brijegu. S grupom franjevaca odveden je 8. veljače 1945. prema Splitu i ubijen.

U *Glasi Koncila* u članku pod naslovom *Noge su im virile iz zemlje*, autora Slave Mandurića opisano je njegovo ubojstvo i ubojstvo drugih franjevaca:

U selu Zagvozdu kod Imotskog živi još nekolicina svjedoka ubojstva osmorice hercegovačkih franjevaca, koji su tamo i pokopani.

Mara Radić i Jure Lovrinčević svjedoče kako su franjevci sa Širokog Brijega dovedeni u predio zvan Sudišće, u kuću pokojnog Jure Radića. Kuća je još prije bila zapaljena od partizana i u njoj su franjevci bili mučeni cijelu noć.

Potom su ih izveli na vanjsko stubište koje je vodilo na drugi kat i nalazi se s desne strane kuće, i odatle s visine od 7 m bacali na kamenu liticu. Kako su još bili živi, udarali su ih po razbacanim tijelima cjepanicama i kamenjem i na kraju ih poubijali iz različitog vatrenog oružja. Za svaku sigurnost jedan od ubojica na njih je bacio bombu tako da su cijela ta strana kuće i okoliša bili još dugo krvavi.

Franjevci su bili većinom goli, a njihovu odjeću podijelili su partizanski odbornici. Kasnije su pojedinci njihovu odjeću prodavali u Imotskom.

U zaseoku Radići, iako ima petero djece, živi osamljen, potpuno napušten i gotovo slijep 85-godišnji starac Pavao Radić u nevjerojatno lošim uvjetima. On je kopao rupe i zakopavao pobijene franjevece. Bili su

najprije pobacani i zatrpani veoma tankim slojem zemlje na mjestu zvanom Klačina, udaljenom petnaestak metara od kuće u kojoj su mučeni.

Nekima su još i noge virile iz zemlje.

Osam franjevaca, osam pravednika, beščutno ubijenih i bačenih u neku jamu! Teško je i zamisliti da netko može biti sposoban za takvo nešto. Međutim, bilo je to vrijeme kada su naši dragi franjevci bili najomraženiji politici i idejama koje su smišljali bezbožnici.

Dr. fra Andrija Nikić u svojoj knjizi *Hercegovački franjevački mučenici* (1992.) piše nekoliko lijepih rečenica o fra Andriji Jelčiću.

Bio je dobar svećenik i pastoralni radnik, te pun životne prakse. Graditelj crkve u Čapljini i izgraditelj Božjeg naroda. Svijet bi rekao sama dobrota od čovjeka. Očinski se brinuo za mnogobrojnu obitelj na Širokom Brijegu. Do zadnjeg časa ostao je na braniku vjere i doma.

Izvori i literatura:

Iskaz Jozef Jelčića, *Studenci*, 23. 3. 1993.

Mandurić, Slavo, "Noge su im virile iz zemlje", *Glas Koncila*, 1990., br. 41, str. 6.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 121-122.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 18.